

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 7, БРОЙ 28, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

март 2017

Вестникът е лауреат на Седмия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2014 г. - първо място
Носител на трета награда в Шестия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.
Носител на първа награда в Четвъртия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2016 г.

Цена 1 лев

Да забравим думите, които нараняват

Призовават
четвъртокласници
в Деня на
розовата фланелка

Габи, Мариан и Виктория разказаха на своите съученици от 4д клас тъжната история за канадския девето-класник, който предизвикал подигравки заради розовото поло, с което се бил облякъл. И това, което се случило на следващия ден – повече от 50 деца подкрепили тормозеното дете, обличайки се също в розово. Днес хиляди училища по света и милиони ученици честват Деня на розовата фланелка в последната сряда на февруари и цялата седмица е подчинена на приятелството и съпричастността. Четвъртокласниците не само облякоха розови тениски в Деня за борба с тормоза в училище. По-важното е, че обсъдиха думите, които нараняват. Смело посочиха обиди, които чуват и изричат, степенуваха ги в закачка/шега, унизителна шега, болезнена обида и изключително болезнена обида. Убедиха се, че лошата дума не се забравя и дълбоко наранява. Потърсиха антоними на обидните думи, за да усетят колко по-добре биха се почувствали с думи на приятелство и обич. Споделиха мислите си в съчинения и стихотворения. Всеки получи малка хартиена розова тениска и записа на нея своя призив за доброта, приятелство, любов и така до тяхното дърво със сърца се появи ново - срещу агресията. Един мъдър лекар твърди, че най-добрите лекарства са любовта и грижата. А когато и това не помага - увеличете дозата!

И ние предлагаме същото лекарство – в големи дози!

Мисли и приСТРАСТИЯ по темата, как да спрем омразата, както и анатомия на хейтърството – стр. 7

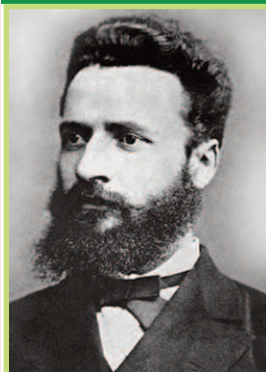
Предстоящо!

“Таланти в действие“

Училищен литературен конкурс, посветен на патронния празник - теми и условия за участие - стр.8

Трети март - минало и бъдеще

С волята си Ботев ме пленява,
с бунтарския си дух и с дързостта.
Щастлива съм, че личност като него
е българин по кръв и по душа.

Затуй съм горда с моята Родина,
със силата на моята земя,
защото Ботев тя ни е дарила -
гений на духа и мисълта.

Заслужаваме ли да живеем в земята на Ботев и Левски?!

Едновременно песимистично и оптимистично по много национални поводи - 3 март, 169-ата годишнина от рождението на Ботев, 144 години от гибелта на Апостола. Последвайте ни в поредния празничен журналистически поход с мисъл за нашата памет и признателност, за нашата грижа и отговорност пред миналото и бъдещето – стр. 5

И нашите учители са били ученици - някои от тях в СУ "Иван Вазов"

Какво показва сравнението между сега и преди, какъв е профилът на днешния ученик и учител. Кои са първите, с които ви срещаме, и какво имат да ни кажат – стр. 4

И още в броя

✓Топлина и протегнатата приятелска ръка – стр. 2 и 3

✓Интровертно – с активната помощ на опита и литературата – стр. 6 и 10

✓Четем и колективно творим стр. 4

✓Коя е Бориса и какво ни отведе при нея – стр. 6

✓Да пазим първомартенската традиция жива - стр. 9

✓Защо Денят на влюбените е срещу 8 март – стр. 10

✓Първо място за българските ученици?! - стр. 6

✓Как се печелят 50 медала - стр. 9

Етикети и опаковки
за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

Етикети и опаковки
за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

РЕПОРТЕР

Показахме знания по българска история

Участвахме в националното състезание по история и цивилизация на име „Моята родина“. В него се включиха 32-ма ученици от нашето училище. Това всъщност е първият кръг от състезанието на тема „Средновековните български победи“. Възрастовите групи бяха различни – от четвъртокласници до единадесетокласници.

Похвалното е, че всеки участник имаше много добър резултат и получи сертификат. Но по-добрите взеха и медали. На първо място със златен медал са Билян Минков от 4г клас с 28 точки и Хрисимира Ганчева от 6а – с 28 точки.

На второ място със сребърен медал са Юлияна Пенева от 6б – 26 точки, Виктор Величков от 6а – 25,5 точки, Ема Пирова от 5в – с 25 точки.

На трето място с бронзов медал са

Цвета Радева от 6а – 24,5 точки, Калоян Йоргов, 6а – 24 точки, Магдалена Минкова, 11б – 24 точки и Димана Спасова, 6а клас – с 23,5 точки.

Благодарим на всички ученици, които положиха много труд за това състезание. Ще ви съобщим и резултатите от следващия кръг.

Поздравления на тези, които спечелиха награди, а също така и на останалите, които получиха сертификат за участие.

Силвия Веселинова 6б
Хана Върбанова 6б
Юлияна Пенева 6б
Павел Калев 6б

На гости в Община Плевен

Виктор Иванов от 4д клас гостува на кмета на Плевен Георг Спартански и на общинските съветници в Деня на християнското семейство по тяхна покана. Поводът бе основателен. Кметът на града ни гостува нееднократно на малките ученици в нашето училище, защото много от тях се учат да бъдат предприемачи, да строят и управляват градове и съветите на кмета са им много ценни. Впечатлен от тяхната подготовка и въпросите, които му задавали, той отправил специална покана към Виктор да гостува в кметството, да натрупа още повече опит, присъствайки на едно работно заседание. Има и друго – Виктор изненадал всички със специалното послание, което написал към кмета, но то е косвено отправено и към всички общински съветници.

Преживяното се оказа за него много силно – сериозно внимание от репортерите на местните медии, поздравления от ръководи-

телите на града ни. Виктор подари на кмета на Плевен и осветена икона с пожелание към всички да работят с разум и сърце за плевенчани, да бъдат здрави и да живеят в сплотени и щастливи семейства. Ние също се гордеем с нашето момче и му пожелаваме след време да заслужи с ума и труда си уважението и обичта на всички плевенчани!

В@з Буки Веди

Безапелационна победа за нашите футболисти

Малките футболисти от 4 клас пребориха осем плевенски училища в ежегодния футболен турнир „Освобождението на Плевен“. Записаха три категорични победи над СУ „П. Яворов“, НУ „Хр. Ботев“ и СУ „Ст. За-

имов“. А на финала се срещнаха в много оспорван мач с футболистите на ОУ „П. Берон“. За най-полезен играч по време на финала бе

имов“. А на финала се срещнаха в много оспорван мач с футболистите на ОУ „П. Берон“. За най-полезен играч по време на финала бе

Поздравяваме ги и очакваме нови успехи!

В@з Буки Веди

Красота и грация

Тези красиви момичета са отскоро участнички в мажоретния състав на училището. Това е техният начин да изявят таланта и способностите си, да оползотворят пълноценно част от свободното си

време и да ни радват по различни поводи. Вече имаме възможността да се насладим на уменията им. Макар да са в различни възрастови групи, те знаят, че за да се получи въздействащо изпълнение, е много важно да са екипни, отговорни и дисциплинирани. Под ръководството на своята ръководителка Надя Тодорова те успешно вървят напред, а ние очакваме да ни очароват с красота и грация!

Можем да събираме и изваждаме до 10

С тези свои знания се похвалиха пред гости и учители първокласниците по време на забавния урок „Математика, ура!“

Истински празник на цифрите си организираха учениците от 1а, 1б, 1г и 1е клас пред своите родители и гости под ръководството на класните си ръководители Стефанова, Ненчева, Лишкова и Тодорова. Но още по-интересно бе по време на подготовката на тържеството, когато учиха стихове и песни, рисуваха интересни весели цифри, пееха нови песни.

Както само най-малките могат – забавно, всеотдайно и артистично, показаха колко много знаят за математиката по време на урока. Представиха цифрите и знаците, решаваха забавни задачи от презентация, подготвена за урока, брояха джуджета, елен-

чета, играчки... Бяха приказни герои и рецитираха стихове. Пяха песни под ръководство на Ваня Антонова. Всички се забавляваха. А гостите бяха щедри на аплодисменти. В края на урока първоклас-

ниците получиха подаръци, сертификати за отлични математически умения. Пожелаваме им да съхранят любовта си към тази наука!

В@з Буки Веди

Протегнатата приятелска ръка

Учениците от 11м клас инициираха дарителска кампания в помощ на пострадалите от Хитрино. Подкрепиха ги много паралелки от нашето училище, на които те от сърце благодарят. Теодор Иванов и Иван Тодоров бяха най-всеотдайни в поетата кауза и разпространиха подетата инициатива сред всички нас. И този път доказахме, че сред нас има много млади хора с големи сърца. Благодарим!

РЕПОРТЕР

Браво на най-добрите математици

Кои са те, стана ясно в Коледното състезание

През декември миналата година се проведе традиционното Коледно математическо състезание в нашето училище. Желатели от 1 до 12 клас мериха възможностите си при отлична организация, всеки с връстниците си, разбира се. Нашите ученици, отново традиционно, се наредиха на първи позиции.

Най-добри сред първокласниците са Крис Дяковски, Мият Дюришич, Момчил Белинов, Преслав Йорданов, Савина Тодорова, Михаил Иванов и Юлия Цолова. На второ място - Иво Радев, Теодор Велков, Симона Стефанова (СУ „Кр. Попов“, Левски), Ванина Денчева, Виктория Тодорова, Валерия Скравенска, Ерика Цветкова, Мартин Младенов, Павлин Миладинов и Цвета Караджова. На трето място се класираха Лиана Понамаренкова (ОУ „М. Горки“, Левски), Габриела Ангелова, Рая Ал-Шаргаби, Магдалена Митева (ОУ „М. Горки“, Левски) и Мериан Григорова.

С най-много точки от второкласниците са Николай Христов (ОУ „М. Горки“, Левски), Катерина Вачкова и Стилиан Симеонов. Второ място зае Василена Гайдарова, а трето - Веселин Петров, Теодор Кръстев, Ивелин Маринов и София Карова.

Първото място сред третокласниците бе за Людмил Горанов (ОУ „Св. Кл. Охридски“, Плевен), Калоян Кръстев (ОУ „Св. Кл. Охридски“, Плевен) и Николай Тонков. Второто - за Мартин Иванов, Никола Михайлов и Алекс Борисов. А третото - за Виктор Мончев и Симона Цветанова. Четвъртокласниците показаха изключително високи резултати. Най-добри бяха Георги Петков, Деяна Върбанова и Николай Филев. На второ място се класираха Божена Михайлова,

Габриел Йорданов, Теодор Илиев и Божидара Партенова. Трето място заеха Виктор Иванов, Габриела Петрова и Дарина Илиева.

От петокласниците Волен Анов бе с пълен брой точки и съответно на първо място, а на второ място се наредиха Велислав Вълчев и Анна Лалова. Трети бяха Виктория Ованнисян, Дениз Потурлиев, Кирил Танов, Елина Ковачева и Иван Петров. Първо място сред шестокласниците заеха Иван Иванов (ОУ „Максим Горки“, Левски) и Ния Копчева. Второто място бе за Никол Николова и Светослав Иванов, а на трето се класираха Десислава Стефанова, Мартин Иванов и Хрисимира Драганова. Учениците от VII клас показаха отлични знания. Първо място зае Пресиан Михайлов, второто бе за

съучениците си. След нея се наредиха Силвия Докова (II място), Валентин Михайлов и Йоан-Пресиан Илчев (III място). В девети клас бе отличено само първо място, което спечели Даяна Димитрова. Десетокласничките Кристина Горанова и Калина Лачева заеха съответно първо и второ място. Единнаесетокласниците, които заеха челните места, бяха съответно Анелия Миланова, Ивайло Митев и Стефан Цветков. А най-големите най-добри в математиката бяха съответно Мария Варджиева, Ивана Цекова (МГ „Гео Милев“, Плевен) и Мила

Александър Христов, Николай Найденов, Мариса Радева и Биляна Михова, а третото - за Мина Събева и Георги Петков. Осмокласничката Даяна Пенкова се класира на първо място сред

Цекова (МГ „Гео Милев“, Плевен). Браво на всички отличени, а на останалите - повече труд и кураж, за да бъдат по-добри следващия път!

В@з Буки Веди

Законите, правата и задълженията ни

Доколко сме наясно и доколко сме мотивирани да се образуваме

Жанин Ал-Шаргаби от 10б, представител на Съвета на децата към Държавната агенция за закрила на детето, се срещна с произволно подбрани класове в нашето училище и поговори с тях за законите, правата и задълженията ни според Конвенцията на ООН за правата на детето, подписана на 20.11.1989г.

Първото ѝ посещение бе в пети и осми клас. В 5в темата на разговора бе свободата и съвременното робство - трафика на хора. Обсъждана бе тревожната статистика, която казва, че между 20 и 60 милиона души са съвременни роби, повечето от които - жени и деца. С учениците бе обсъдено как можем да разберем, че някой ни лъже или манипулира и как да се предпазим от недоброжелатели.

Тя влезе в моя клас - 8б, в час по изобразително изкуство, и обсъдихме свободата в изкуството и това, как ние сме привилегирани с право на всякакви малки избори, които други хора не могат да си позволят и които понякога не оценяваме и не използваме. Жанин и нашата госпожа Росица Симова ни поставиха задача да нарисуваме как си представяме свободата.

ще е добре да има общ закон за целия свят, стигнаха до заключението, че националните особености биха попречили на налагането му. Нейна съученичка, развълнувана от темата, написала кратко сравнение на законите в България и Америка, като поставила акцент на разликите в закона за детския труд.

Разговорите на Жанин продължиха в четвърти клас - с тях обсъдиха права и задължения, след което им бяха зададени хипотетични ситуации, като те трябваше да преценят дали правата на някого от участниците са нарушени. Свободата в изкуството бе отново тема и в 7 клас - резултатът бе глинени фигурки.

Свободата да изразяваш своето мнение и какво пречи на тази свобода коментира Жанин в шести клас. Повечето ученици се притесняваха и затова Жанин им даде съвети как да се изказват свободно и уверено. След кратка дискусия учениците стигнаха до заключението, че трябва да има повече възможности децата да изразяват своето мнение, за да придобият самочувствието да го правят.

В края на всички посещения бяха раздадени брошури с номерата на

На следващия ден Жанин се допита и до собствения си клас - 10б. Там интерес предизвикаха законите в България и тези в света. След кратък дебат за това, дали

Агенцията за закрила на детето и телефонът им за спешна връзка - 116 111. Запомнете го и вие!

Виктория Енева 8б

ТОПЛИНА ЗА НАЙ-МАЛКИТЕ

Благотворителна кампания за децата от ДМСГД - Плевен подеха учениците от 7а и 7б клас. Те искаха да зарадват децата от Дома, като им осигурят дрехи, играчки и парични средства, с които да им закупят най-необходимото. Дълъг е списъкът на тези, които се отзоваха на поканата им да помогнат, на които чрез нас те благодарят - 2в, 2г, 4б, 5б, 5д, 7а, 7б, 10з, 11з, 11л и 11м клас и техните класни ръководители. Отново доказахме колко много можем заедно. Всички събраха и дариха на децата дрехи, играчки и сумата от 490 лева.

Благодарим на всички!

Ния и Хрисимира - с награди за рисунки

Млади художници от нашето училище традиционно участват в общинския конкурс за детско литературно творчество, рисунка и коледна картичка на тема „Моето коледно послание“, организиран от Центъра за работа с деца. Три от наградените деца в раздел „Изобразително изкуство“ са от нашето училище. В третата възрастова група - от 11 до 14 години, са отличени Хрисимира Драганова от VIа клас, участвала с две рисунки, и Ния Копчева - също от VIа клас. Техните рисунки трябваше да се преборят със сериозна конкуренция от 237 творби. Във всяка възрастова група бяха присъдени само по две награди и две поощрения. И тези награди са за нашите момичета.

Ние можем само да се гордеем с тях и да им пожелаем още по-големи успехи. Техен преподавател по изобразително изкуство е Клаудия Черачкиева. Награда получи и Петър Вълчев от предучилищната група.

Християна Тасева 8з
Илейн Иванова 8з

И нашите учители са били ученици – и то в СУ“Иван Вазов“

Респект и поклон пред всичките ни преподаватели

Христина Стоичкова, английски език

За първи път прекрачих прага на наричащото се тогава ЕСПУ „Иван Вазов“ през далечната 1984 г. Класът ми завърши през 1991г., като средният ни успех беше над 5.50. Една трета от съучениците ми станаха педагози, една трета – медици, а останалите – икономисти и бизнесмени.

- Как продължихте образованието си след нашето училище?

- Завърших английска филология, като в началото на обучението си изобщо няха намерение да работя като учител. Бях в трети курс, когато ме помолиха да заместя учител по английски език в едно училище и тогава осъзнах, че това е моята професия. Учениците те зареждат положително, винаги си в крак с новите технологии, с новите музикални течения, с новите модни тенденции и с новите „лафове“. А чувството на удовлетворение, което изпитвам от резултатите им, е това, което ме задържа още в тази професия.

- Първият учебен ден като ученичка?

- Учебната година беше започнала вече, когато се преместих в това училище и бях записана в четвърти

„в“ клас с класен ръководител Конка Кучева. Някои сигурно ще се изумят, но бях № 42 в клас. Спомням си, че се разплаках първия ден, защото не познавах никого от съучениците ми, не знаех номера на класната ми стая, но не ми отне много време да се адаптирам към новата среда. Госпожа Галина Генкова ми беше класен ръководител от 5 до 11 клас – тогава завършвахме средното си образование.

- А първият учебен ден като учител?

- Започнах работа като учител по английски език в СУ „Иван Вазов“ през 2001г. Първият ми работен ден тук беше напълно различен от първия ми учебен през 1984. Чувствах се като у дома – всичко ми беше познато, всяка стая, в която бях учила, всеки чин, на който бях седяла. Моята класна и учителите, които ми бяха преподавали, също бяха тук, но вече като мои колеги. И до днес изпитвам неловкост, когато трябва да се обърна към тях по име, а не с обръщението „госпожо“ или „господине“. Доста от колегите ми са учили в нашето училище, а две от колегките ми по английски език са били мои съученички. Много бих се радвала, ако един ден мои ученици се върнат в нашето училище като дипломирани педагози.

- Какво ще покаже сравнението между сега и преди – за нас е много любопитно?

- Учениците си остават ученици през годините – и в моя випуск е имало отличници, изоставащи ученици, такива с проблемно поведение, преписвачи и зубъри. Никой от моето поколение обаче не би си позволил да се обърне към учител с въпроса „Кво стаа, госпожо?“. Днес учениците се държат по-свободно с преподавателите си, което има както положителни, така и отрицателни страни. Важното е да не се преминава границата на тази свобода. А това, което ме притеснява най-много като учител е, че броят на мотивираните ученици намалява, на тези, които си поставят цели и с много труд и упорство ги постигат. Днешните ученици искат с малко труд да получават много.

Днес СУ „Иван Вазов“ е много променено. За настоящите ученици са създадени условия и удобства, за които ние не можехме дори да мечтаем.

- Какво бихте искали да промените в училището?

- Това, което ми се иска да се промени, е отношението на учениците към средата, в която учат. Много по-лесно е да разрушиш нещо, отколкото да го изградиш. Затова нека продължаваме да изграждаме положителната атмосфера в училище и да го уважаваме като институция, защото за нас, учители и ученици, то е като втори дом.

Йоана Кирилова 10м

Приемайте нашето училище като свой дом, чувствайте се различни и бъдете достойни хора

Илка Славова, история и цивилизация

През далечната 1987 година започнах да уча в тогава Единно средно политехническо училище „Иван Вазов“ от осми клас. Завърших XI клас през 1992г. След това продължих образованието си във Великотърновски университет „Св.св Кирил и Методий“ и придобих магистратура по история и цивилизация. Последните две години специализирах „Музейно дело, библиотекознание и архиви“ и така се завърнах отново в „Иван Вазов“, но този път на позицията библиотекар. Първият ден като ученичка в нашето училище е далечен като спомен, но първият такъв като учител беше изпълнен с много вълнение и трепет. Как отваряш вратата на класната стая, чуваш от учениците: „Клас, стани!“ и всичко оттам нататък е магия! Да впечатлиш децата, да ги грабнеш и поведеш по пътищата на историята, е едно истинско предизвикателство за учителя.

За класния си ръководител госпожа Геновева Димитрова, учител по български език и литература – само прекрасни неща! И сега си спомням лиричния й глас, с който ни рецитираше стихове от Вазов и Ботев и описанията на Омир от „Илиада“. В класната стая е гробна тишина, а ние сме потънали във вълшебството на литературата. Но сега вие сте други и работата на учителя е доста по-трудна. Вашият свят е твърде много обвързан с компютри и модерни технологии и затова „магията на живото слово“ е все по-далечна от вас. Но пък изобретенията на двадесет и първи век ви правят информирани и активни участници в учебния процес. Когато аз бях ученичка, авторитетът на учителя беше на първо място, а сега трябва да търсим различни подходи и методи, за да достигнем до вас. Пожелавам на всички учители и ученици успехи във всяко начинание! Приемайте нашето училище като свой дом, чувствайте се различни и работете достойно, за да защитите името „вазовци“!

VI б клас записаха голяма победа

Резултатите от нашия труд през първия учебен срок показват убедителна победа на трудолюбивите ученици от 6б клас. Те записаха срещу отбора на учителите в оспорван мач впечатляващия резултат **Отличен 5, 56.**

Предстои им финалната среща. Няма да е лесно, защото ще се състезават с 5а, който им диша във врата с резултат Мн. добър 5, 48 и 11з – Мн. добър 5,11. А са възможни и изненади!

Пожелаваме успех на претендентите, а и на всички останали класове!

В следващия брой – кои са класовете с най-малко отсъствия и учениците – без отсъствия през първия срок.

Читатели творци

Учениците от 2б за втора учебна година се включиха в инициативата на фондацията за насърчаване на четенето „Детски книги“. Тя е администратор на кампаниите за развитие на детското четене като „Читателска щафета“, „Бисерче вълшебно“ във възрастовата група 6-13-годишни читатели. Тази учебна година от 26 септември до 13 януари се постави началото на „Читателска щафета 5: „Патилански приключения“. Знаейки регламента, второкласниците избраха да прочетат три книги – „Ужасният Хенри отмъщава“ от Франческа Саймън, „Междучасията на малкия Никола“ от Госини&Семпе и „Майлс и Найлс пакостниците“ от Джори Джон. Четенето обичайно се придружи с интересни допълнителни дейности като игри и илюстрации към книгите. Но най-интересното беше

предложението на тяхната учителка Евелина Ницова сами да влязат в ролята на автори и колективно и верижно да измислят продължения към всяко от заглавията. Един от тях трябваше да започне историята, а всеки следващ да продължава сюжетната линия. Крайният резултат беше впечатляващ. Такова е нашето мнение и мнението на организаторите на инициативата. Наградите потвърдиха това. В училище пристигнаха грамота и колекционерска значка за всеки участник и много други подаръци. Най-голямата изненада беше за Владимира Стоева, която на лотариен принцип получи комплект от пет книги за деца, и за госпожа Ницова, удостоена с индивидуална грамота за учител, насърчаващ четенето на своите ученици.

В@з Буки Веди

Трети март - минало и бъдеще

169 години от рождението на Христо Ботев

Живеем в земята на Ботев

Пламенен поет и вдъхновител за смела и решителна борба, не с огненото слово само Ботев, а на дело в нея изгоря.

Орисан да увлича и да води с могъща воля, с вулканичен дух, към страдащия си народ не може да бъде безразличен, сляп и глух.

Сърцето му бунтарско не понася ужаса на робския живот, затуй поема пътя на борбата, заради Родина и народ.

Словото в оръжие превръща, всяка дума огън е - гори. Защото е изстрадана до болка и преживяна в мъки и беди.

Предателите гневно заклемява. Тиранина насилник не щади. Възпява красотата на борбата и смелите мъжествени борци.

Поетът - патриот, борец за правда, с борбен дух и пламенна душа в неравен бой на връх висок загина и с горда слава там се увенча.

Подвигът му и до днес се тачи. Пътят му, достойно извървян, като звезда остана да сияе високо във Врачанския балкан.

С волята си Ботев ме пленява, с бунтарския си дух и с дързостта. Щастлива съм, че личност като него е българин по кръв и по душа.

Затуй съм горда с моята Родина, със силата на моята земя, защото Ботев тя ни е дарила - гений на духа и мисълта.

Илейн Иванова 8з

О, времена! О, нрави! (Ако не е истина, не е и лъжа)

Малко преди Националния празник 3 март, и аз реших по своему и по различен начин да се почувствам българин. Не избрах да погледам празнична телевизия, нито пък да присъствам на градски тържества по повод, а да се разходя. Повлиян от Мерилин, която по повод 1 ноември в един от предните броеве ни посочи много плевенски улици с имена на будители, аз реших да избера улици, носещи имена, свързани с 3 март – тази важна за нашия град и нация дата. Започнах от улица „Шипка“, наречена на една от най-славните битки в нашата история. От дясната ми страна се намираше църква. Разбираемо е - все пак вярата е тази, която е поддържала националната ни идентичност цели 5 века. Вървейки по стръмния баир, аз поех „по пътя на опълченците“ и се опитвах да мисля за всичко онова, което знам за битката от уроците по история и от одата на Вазов „Опълченците на Шипка“. Търсех наоколо знаци, които да подхранят това мое настроение, но не усещах нищо патриотично - само студенината на панелните блокове и пространото по балконите нечие бельо. В една от пресечките на улицата забелязах училище. Училище, носещо името на Апостола на свободата. Скоро и то, доколкото знам, ще потъне в забрава. Само бюстът

на Апостола ще си остане там, пред входа, чакащ някой вандал да го обрисува в интересни форми. Продължих своя път с надежда, че може да видя някой паметник или поне табела, указваща името на улицата. Но, уви, не видях. Единственото, което остана в ползрението ми най-натрапчиво, беше супермаркетът в края на улицата. Но в това няма нищо странно, защото и в живота е така – псевдопатриотизмът най-сигурно го има в разговорите на леко развеселените пазаруващи мъже и жени. Над улица „Шипка“ е улица „3 март“ – е, точно като по учебник се получи този мой импровизиран патриотичен поход! Вървах по улица „3 март“ в навечерието на 3 март и се вглеждах в лицата на хората. Тъгата, която четях по лицата на бабите, седящи в преминаващите тролеи, които дори не осъзнаваха, че минават по улица, носеща името на една велика дата, ме накара да проумея, че трудно се поддържат българският дух и патриотизъм, когато човек мисли основно за оцеляването си. Но аз не се отказвах – продължавах. От мое ляво забелязах сграда с рисунки по стените. Това вероятно е детска градина, а точно срещу нея - заведение, или както ние сме свикнали да казваме „кръчма“!!! Място, където се събират леко под-

пийнали мъже. Е, чак сега прогледнах и видях израстването на българина - от детската градина, през улица „Трети март“ (метафора на младия човек, мечтателят, който вярва, че може да промени ситуацията в родината ни; разберайте всички тези наивници като мен) до кръчмата, където завършва патриотизмът, заобиколен от празни бутилки... О, времена! О, нрави! В края на улицата се разделят тролейбусните линии на 5 и 9 или - началото на жк. Дружба. Място, където междублоковите пространства са пълни с подобни знаци... „Народе....!“ Аз завърших. Незнайно защо обаче чух Ботев да говори: *Тежко, тежко! Вино дайте! Пиян дано аз забравя туй, що, глупци, вий не знайте позор ли е или слава!*

... *Крешим, но щом изтрезнеем, забравяме думи, клетви, и немеем, и се смеем пред народни свети жертви!*

Да не си помислите само, че Ботевите думи имат нещо общо с горенаписаното! Просто времена и нрави!

Честит празник, българи!

Иван Жунтовски 10м

Пътепис

По време на една неделна разходка

Реших да се разходя в Скобелевия парк. Предизвикана от нашите разговори по повод признателността ни към героите и нашия зов във вестника да показваме своята признателност ежедневно, започнах несъзнателно да се вглеждам в паметниците в парка. А те са много - на велики българи и герои, загинали в Руско-турската освободителна война. Започнах и да ги оглеждам – отново заради същите ни разговори. И моята небрежна разходка се превърна лека-полека в журналистическо проучване, което споделям с вас. На първо място видях плоча, поставена на входа на парка, която информира за неговото създаване. Този текст би трябвало да се отличава, да привлича, да създава добро първо впечатление. Вместо това бронзовото покритие на буквите вече е започнало да се изтрива. Огорчих се!

растения ги превземат.

Когато бях там със семейството си по време на тази разходка, пред нас вървяха чужденци и разглеждаха парка. Помислих си какво ли си говорят. А и не само заради чуждестранните туристи трябва да поддържахме всичко, свързано с историята ни. Трябва да го правим главно заради нас самите, за да бъдем горди с миналото си, да пазим ценностите си като народ и никога да не забравяме корените си! А толкова е лесно не просто да се разходим до парка, да подишаме чистия въздух, но и да почистим и да положим цвете! Заради нас самите!

Илейн Иванова 8з

На 19 февруари членове на клуб „Млади възрожденци“ се поклониха пред паметника на Апостола с венец, направен от тях.

Бориса Сарафова: Вярвайте в себе си и в мечтите си!

Бориса е бивша ученичка в нашето училище. Сега – едно от най-новите попълнения в актьорския състав на ДКТ „Иван Радоев“. Среცнахме се с нея и си поговорихме за театър, мечти и празници.

- Разбрахме, че си бивша ученичка на СУ „Иван Вазов“. До кой клас си учила в нашето училище?

- От първи до четвърти. Помня, че бях във В паралелка, а класен ръководител ми беше Евелина Ницова.

- Какви са спомените ти от нашето училище?

- Ами спомням си, че беше много хубаво. Мен ме водеха и ме вземаха всеки ден, на училище ходех с нетърпение.

- А къде си учила след това?

- В София.

- Как избра актьорската професия?

- Тя ме избра. Стана случайно. Имаше едно момиче от моя клас в гимназията, която ходеше на школа по актьорско майсторство. И на мен ми стана интересно. Всичко стана на шега.

- А ти посещавала ли си такава школа?

- След като се влюбих в театъра, започнах да ходя на школа при Малин Кръстев. Няколко месеца бях при него и след това кандидатствах в НАТФИЗ?

- Какво е усещането да играеш на родна земя?

- Благодаря ви за този въпрос. Много е хубаво. Аз не съм и предполагала, че ще уча в НАТФИЗ, ще завърша, а и ще ми предложат работа. И като разбрах, че започвам работа тук, се просълзих. Адски хубаво е да играеш в родния си град. Аз за пръв път съм ходила на театър, когато бях на три. Георги Кало-

янчев играеше в театъра, гостуваше, и аз отидох от партера до сцената да му подаря цвете. И за пръв път на сцена съм се качила всъщност тук – да подаря цвете на Георги Калоянчев.

- Какви са очакванията ти за новото представление „Балада за Георг Хених“?

- Най-важното е човек нищо да не очаква, за да не остане разочарован.

- Вълнуваш ли се и какво да очаква публиката?

- Вълнувам се, разбира се – дебют на плевенска сцена! Публиката да очаква Христо Домусчиев – Бебо, голямото завръщане. И всъщност това е голяма чест и за мен, и за всички. Страхотно удоволствие е да работиш с Бебо. Да дойдат и да видят! Ще бъде хубаво според мен.

- Как се чувстваш в екипа на ДКТ „Иван Радоев“? Какво е да работиш с колегите си от НАТФИЗ?

- Аз от ноември съм на работа тук.

Има дух на театър, което е страхотно и много рядко според мен се среща. Ние сме пет човека от един клас и просто НАТФИЗ леко се премести в Плевен. Четири години сме били заедно и този екип, който е изграден, просто ти помага, само с поглед се разбираш с тези хора. А и заразяваме според мен всички. Хубаво е, а и повечето млади хора вече сме работили заедно и ни е лесно.

- Скоро отмина 14 февруари. Кое избираш – св. Валентин или Трифон Зарезан?

- Аз избирам да сме живи и здрави. Ще пийнем червено винце, а любов има винаги. Така че се комбинират двата празника.

- А като цяло какво мислиш за чуждите празници, които отбелязваме?

- Празници. Чужди, нечужди, какво те бърка. Всеки ден е празник, нали ставаш и си жив. И това е супер, празник е – дали ще е празникът на живота, празникът на св. Валентин, празникът на Хелюин, все тая. Наздраве и това е!

- Какво би пожелала на учениците от нашето училище?

- Пожелавам им да вярват в себе си и в мечтите си, защото никога не можеш да предполагаеш какво ще ти се случи!

- Благодарим ти за това интервю!

- И аз ви благодаря!

Иван Жунтовски 10м

Камелия Григорова 9б

Себевглеждане

с активната помощ на...

Бил Гейтс

„Животът не е разчертан на семестри, летни ваканции в него няма и много малко работодатели са готови да ти помогнат да търсиш собственото си „аз“. Ще се наложи да го правиш в свободното си време.“

Бил Гейтс

Съзнателно или не, още от ранна детска възраст започваме да търсим себе си. Налага ни се да правим различни избори. Малко след като проходим, извършваме първите си крачки към бъдещата ни професия. Принудени сме да избираме между различни предмети, които символизират определни начинания – книги, химикалки, черпаци, стетоскопи и какви ли още не щуротии на родителите. Оказва се накрая, че единственият, който не е наясно какво точно се случва всъщност, си самият ти. Просто се радваш на вниманието, отделено единствено на теб. Годишите обаче минават, превръщаш се в малко „по-голямо човече“ и се сблъскваш с известния въпрос на бате Енчо: „А ти какъв искаш да станеш, като пораснеш?“. Разбира се, тогава имаш много ясна представа и отговорът излиза веднага – певица, актриса, учителка, полицаи, пожарникар... Може би това не съвпада точно с пророчеството на прощъпулника, но пък е сигурно, че това ще бъде твоята професия.

Идва краят на 4 клас и е време отново за избор. Естествено, той е повлиян от родителите – математика или български – това е въпросът. Оказваш се в една от двете паралелки и си толкова сигурен, че ще бъдеш адвокат или компютърен специалист, че няма сила, която може да те разубеди.

Но ето, че сме вече в 8 клас. Тук имаме малко по-голям контрол върху избора или поне така си мислим. Сигурни в своите желания и водени от мечтата за успех, сме една крачка по-близо до правото или медицината.

Ставаме тийнейджъри и тогава се случва истинската метаморфоза. Изчезва цялата сигурност, възможностите пред нас се оказват толкова много, а изборът - изключително труден. Осъзнаваш, че професиите не само само две или три, а хиляди. И сега наистина започваш да търсиш собственото си „аз“. Но става все по-трудно, родителите ти искат едно, в училище ти говорят друго, а ти желаеш трето. И започва голямото лутане, мислиш, че имаш много време и отлагаш вземането на решение. Решение, което там някога, в детството, изричаше непоколебимо.

1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12 и край - вече си избрал своя път и смело, или не чак толкова, крачиш по него. При някои съмнението изчезва и сигурни, че са намерили себе си, дерзаят по пътя към успеха. Други обаче продължават своето лутане, но то не става все по-лесно. Факторите се умножават, желанията много, възможностите - малко. Търсиш себе си или се изгубваш и някогашната мечта да покориш света все повече клони към блян. Сега все по-малко хора ги интересува кой си и чувстваш ли се цял на работното си място. Времето пак те притиска и вече не можеш да се шляеш безконечно с приятели, не можеш да отлагаш и да си повтаряш: „Ще видим. Има време.“ Броят на пътеките намалява, кръгзорът ти се стеснява и ти се иска отново да си на 20. Но времето не би ти позволило, то ще продължи да си тече безмилостно бързо.

Стигаш до извода, че животът всъщност е едно безкрайно търсене на себе си, но времето... Е, то си тече, затова не го пилейте - нито в училище, нито в университета, нито в работата. Използвайте всеки миг, всяка възможност да бъдете това, което сте искали, и не се отказвайте от мечтите си - на 20, на 40 или на 60, защото небето е лимитът.

Маги Минкова 11

Първо място за българските ученици – само че...

Българските ученици заемат първите места по пиене, пушене и нездравословна храна. Това сочи мащабно проучване, проведено в Европа, САЩ и Канада, стана ясно тези дни.

Искаше ми се да започна тази статия с възторг от поредното първо място, което са завоювали българските ученици. За жалост обаче това „постижение“ не е нещо, вдъхващо гордост и възхищение. Според скорошно мащабно проучване, проведено в Европа, САЩ и Канада, българските ученици заемат първите места по пиене, пушене и нездравословна храна. Никой няма ясна причина за навиците на младежите у нас, но ето ги фактите черно на бяло.

Оказва се, че колкото по-големи стават, толкова по-малко свежа храна ядат учениците

Почти половината от българчетата се насочват предимно към сладкото и газирани напитки, а плодовете и зеленчуците са рядък избор сред младежите. Според изследването не само здравословното хранене намалява с порастването на учениците – интересно е, че колкото по-големи стават, те спортуват все по-малко. Но въпреки че са на първо място по наличието на ежедневна умерена физическа активност, те са и сред първите по гледане на телевизия, играене на компютърни игри и сърфиране в интернет. А резултатите от това са налице: всяко четвърто момче и всяко осмо момиче са с наднормено тегло. Неслучайно с все по-голяма честота са и диетите, като над 25% от момчетата под 15 години и над 30% от тези над 15 години спазват строги хранителни режими.

Според скорошно изследване, тютюнопушенето сред учениците у нас показва спад, но въпреки това българските младежи все още са от първите по пушене в света

Любопитното е, че цигарите са по-често употребявани от момчетата. Три от десет момчета посягат към тютюна, докато при момчетата процентът е 20 на сто. И ако това не е достатъчно, младежите в България са и

сред първите в Европа по употреба на наркотици и анаболи. Проучване, проведено в 35 европейски страни, показва, че 27% от учениците на възраст 15–16 години у нас са употребявали канабис поне веднъж през живота си, а 8% са опитвали дизайнерска дрога. Всеки втори анкетиран младеж заявява, че снабдяването с марихуана в България е лесно, а с амфетамини – малко по-трудно, но в никакъв случай невъзможно.

Алкохолът също присъства все по-често в живота на българския ученик

Бутилката е част от седмичното меню на почти двайсет процента от шестокласниците и девет на сто от момичетата на тази възраст. А след като влязат в гимназията, учениците, пиещи алкохол, се увеличават значително. Проучването показва, че 59% от тях са консумирали алкохол в последните 30 дни, а всеки от употребяващите е изпил поне по едно питие средно 7 дни в последния месец. Трудно е да се определят точните причини за тези резултати. Младежите, потребители на цигари, алкохол, наркотици и дори тези, хранещи се нездравословно, най-често търсят причина в семейната среда и навиците, изградени в ранна възраст. Лесната достъпност на различните отрови със забавено действие в България също подтиква младежката любопитност към цигарата или бутилката. Други ученици, водени от желание да са в крак с „модата“ или следващи своите приятели във вредните навици, често изграждат дългогодишни зависимости. А най-тъжното е, че в днешно време в страната ни забавлението е непосредствено свързано с различни стимуланти, а тези, отказващи да ги опитат, са гледани с недоумение и дори съжаление.

Е, как да не се възгордее човек с такива резултати...

Мерилин Писина 11з

МИСЛИ и приСТРАСТИЯ

Анатомия на хейтърството

Хейтър – враг, опонент, съперник. Като чуете думата „хейтър“, не можете да я свържете с нищо положително. Все пак хейтърите мразят всичко около себе си. Но от какво е провокирано това? В повечето случаи хейтърите са асоциални, без личен живот. Може в действителност да нямат смелост да кажат, каквото мислят, и да изкарват агресията си, удряйки по клавиатурата, отправяйки гневни послания и към заслужили, и към незаслужили. И какъв е резултатът – отхвърлят те и познатите ти, и непознатите. Но не вярвам да има чак такъв мазохист, който сам да иска да потъква достойнството си. Може пък този човек всеки ден да носи маската на благоприличието, за да се социализира. И отново натрупаните емоции трябва да се освободят чрез омразни коментари. Тъй като хейтърите обикновено нямат социален живот, те започват да търсят внимание. А такова рядко се постига с положителни коментари. За да забележат твоя, той трябва да е единствен и злобен сред другите на фенове, които започват да ти обясняват, че си хейтър, че не разбираш и че нямаш думата. Излиза, че хейтърите са заразни. А от друга страна, защо да нямаш думата? Ако коментарът ти не е арогантен, не стоиш зад анонимен или фалшив профил, а зад истинския си и просто кажеш, че нещо не ти харесва и си очаквал друго... Може да си разочарован от своя

идол, от действията на управляващите и от каквото се сетите. Тогава вече винаги се намира някой на твоето мнение, макар и повечето да пишат „Спри да хейтиш!“. Е, не може всичко, което ни заобикаля, да ни харесва. И трябва да го покажем, но по по-деликатен начин. А представете си пък известните да „хейтят“ конкуренцията. Ясно е, че ще са от анонимен профил, но не ми се вярва да стигат до такива крайности. Негативното отношение може да бъде поднесено по друг начин. Влогъри правят видеа, чрез които осмиват паденията на известните и на тези, които искат да станат известни и правят първите си неуспешни опити. И през целия клип влогърите говорят колко е зле съответната песен или филм, като ни показват детайли, които не сме забелязали. Но такива клипове пораждаят смях и последователи на влогъра. А съответният изпълнител започва да приемаме с насмешка. В крайна сметка се оказва, че макар хората да мразят хейтърите, могат да уважават мнението ти, ако не те е страх да се легитимираш. Изразявайте мнението си, но по-деликатно. Ако пък таите злобата в себе си и това е начин да се справите с нея, може би трябва да започнем да проявяваме съчувствие към вас!

Камелия Григорова 9б

Можем да спрем омразата

В 21 век не можем да си представим живота си без модерните технологии. В интернет широко разпространени са социалните мрежи. Те ни помагат да поддържаме връзка с хора, които не виждаме често, или да се запознаем с нови, дори от други държави. Социалните медии са и един от най-популярните начини за развлечение. Почти всички хора в днешно време имат акаунт във Facebook, Instagram, Snapchat, Twitter или във всичките.

Достъпният начин да се свързваме с хора обаче не е използван от някои по предназначение. Лесният начин да коментираш снимка или статус дава свобода за изразяване на мнение, но има хора, които се възползват от тази свобода. Те обиждат всичко и всички зад монитора на компютъра си, защото онлайн е по-лесно да кажеш на някого какво мислиш. В изразяването на позиция и мнение по даден въпрос, разбира се, няма нищо лошо, но ако няма да обогати никого с нищо, а само ще нагруби някого и ще намали самочувствието му, то тогава е излишно.

Тези хора са така наречените „хейтър“ (от английската дума hater, която означава мразец). Те се крият зад екраните на телефоните или компютрите си и зад собствените си несигурности и намират радост в сломяването на духа на другите, хобито им е да обиждат всичко, без значение дали е заслужено или не. Проблемите не се решават като се създават нови, но на други хора. Като се насаждат комплекси и се промива нечие съзнание не се постига нищо друго, освен да се дава причина на някого да се чувства зле и да се притеснява от това, което прави, и от това, как изглежда. Нека и ние използваме социалните мрежи, за да им показваме ежедневно, че човечността, а не омразата трябва да е в основата на човешките взаимоотношения!

Така че, нека спрем омразата между хората!

Виолета Антонова 9б

Субкултури и влияние на Изтока

Влиянието на азиатските държави е разпространено по цял свят и започва да навлиза в България. Източната култура е много по-различна от нашата и постоянното желание на човек да опознава света около себе си ни подтиква да проявяваме интерес към непознатото.

Япония е една от най-особените и интересни държави не само в Азия, но и в света. Много хора подкрепят и са част от субкултура, свързана с известните японски анимации „аниме“. За много хора аниметата се превръщат в източник на житейски опит и развлечение. Някои анимета са изцяло създадени на ръка, докато други използват и компютърна анимация. Сюжетите са разнообразни в зависимост от жанра. Представа се всичко от всекидневния живот и житейските проблеми, с които се срещат героите, до фантастични истории с митологични същества. Тези анимации

в повечето случаи са повлияни от японските графични романи, наречени „манга“. Аниметата поначало се излъчват по японски телевизии в Япония или се прожектират в японски кинозалони, ако са пълнометражни аниме филми. Впоследствие много от аниметата биват издавани под формата на CD/DVD/BluRay дискове, а някои анимета дори направо биват издадени в такъв вид (пример за последното е жанрът OVA (official video animation)). През първите 2 десетилетия на 21-ви век се появяват и уебсайтове, които предлагат платено и/или безплатно гледане на анимета едновременно с излъчването им в Япония или няколко часа или няколко дена след оригиналното им излъчване в Япония (обикновено

придружени със субтитри на английски). В България излъчването на анимета по телевизионни канали е неразпространено, като в началото на 21 век са се излъчвали ограничен брой по някои детски канали, макар повечето анимета да не са насочени към по-млада публика.

Фенове не само в Япония, но по целия свят правят събирания и конференции, на които е разпространено хората да се

обличат и гримират като герои от „анимента“. Тази практика на преобразяване в един от героите се нарича „костплей“. На подобни конференции феновете се срещат едни с други и в много случаи създават приятелства на база интерес към субкултурата. В Корея е широко разпространена „кпор“ музиката. Корейски поп би бил най-правилният начин да се преведе. Кпор музиката представлява смесица от различни направления на денсмузиката. Включва различни елементи като рап, пеене, визуални елементи и впечатляваща хореография. Кпор се превръща в субкултура и е изключително популярен сред младата аудитория. Благодарение на интернет, разпространението му е лесно и достигането до много слушатели не изисква усилие. Много компании, преди да дебютират изпълнител или

група, обучават стажантите си, които най-често се явяват на кастинг в компанията. Обучението може да трае от ранна детска възраст до навършването на пълнолетие. Така наречените трейнети живеят в квартира и обикновено цял ден се упражняват в пеене, танци, чужди езици и поведение пред публика и медии. Обучението на гру-

пата „Girls Generation“ е струвало общо около 21 милиона долара, като всяка една от тях се е обучавала от 1 година и половина до 7 и половина. Аз зная, че ние, младите хора, сме особено чувствителни. Принадлежността на всяко поколение към определена субкултура е знак за престиж в очите на връстници и едновременно идентификация, различна от тази на родителското поколение. Но трябва да сме и внимателни - това е едновременно и преувеличаване на всичко, както и негативен поглед към света.

Виолета Антонова 9б

От електронната поща

Михаела Коларска Випуск 2015, 12л клас

Здравейте, вазовчета!

Пише ви едно пораснало вече вазовче. Искам първо да ви напомня колко е хубаво нашето училище. Може сега да не ви се вярва, но след време ще се сещате за него с усмивка на лицето. Да, то е така голямо, не само по площ и капацитет, а и по възможностите, които ви предоставя. Не ви правя

реклама на СУ „Иван Вазов“, просто ми се иска да откриете себе си в него и това, което ви прави щастливи. Огледайте се наоколо и ще видите, че освен уроците, които ви се струват така безкрайно дълги, училището може да е и забавно. И нямам предвид шуротиите, които правите през междучасията... Правете това, което ви харесва! Ако ви харесва да пишете – пи-

шете! Ако ви се спортува – спортувайте! Ако рисувате добре – рисувайте! Всяка врата на познанието е отворена за вас в нашето училище, стига да пожелаете да „почукате“ на нея. Толкова много клубове по различните предмети, толкова разнообразни спортове... и това, да си част от отбора и да усещаш екипния дух е страхотно и неповторимо...

Няма нищо по-готино от това, да правиш това, което обичаш и да

си добър в него. А чувството за победа е неопишуемо! Няма да забравя как сме печелили всякакви състезания. Няма да забравя Годишните награди на „Вазов“! Защото това сме ние, вазовчетата - първенците!

Бъдете горди вазовчета и помнете кои сте :)

Plami Tod

Здравейте! Преди време ви бях изпратила коледна история за вестника. Много благодаря, че я

добавихте. Това означава много за нас и се надяваме, че един ден, когато станем по-големи, ще бъдем репортери в най-страхотния училищен вестник. Вестникът е страхотен! Наистина ще се радвам, ако ми възложите някаква задача.

Магдалина Петрова
Честита нова година!

Очакваме вашите писма с мнения и предложения на el_vestnik@abv.bg

СУ „Иван Вазов“ – гр. Плевен
обявява

училищен литературен конкурс ”Таланти в действие”
Конкурсът е посветен на патронния празник на училището и
Деня на славянската писменост и култура

Регламент:

1. Право на участие имат ученици от 1 до 12 клас.
2. Всеки участник може да представи до 3 творби, които да не са участвали в други конкурси и да не са публикувани до обявяване на резултатите от конкурса. Тема: за първа и втора възрастова група – „Обичам те, мило отечество...” (Ив. Вазов), за трета възрастова група – „Българинът и светът”
3. Конкурсните творби да са в обем до 3 печатни страници (формат А4) и да се представят в 3 екземпляра. Необходима информация – трите имена на автора, клас, телефон за връзка.
4. Срок за представяне на творбите – до 19 април 2017 год.
5. Класирането ще се извърши в 3 възрастови групи:
 - 1 - 4 клас – стихотворение, разказ;
 - 5 – 7 клас – стихотворение, разказ;
 - 8 – 12 клас – стихотворение, разказ, есе.
6. Жури ще оцени и класира творбите до 30 април 2017 год.
7. Класираните творби ще бъдат отличени с награди във всяка възрастова група.
8. Наградените творби ще бъдат публикувани в училищния вестник на СУ „Иван Вазов” „В@з Буки Веди” и в сайта на училището.
9. Награждаването ще се извърши на 10.05.2017г. в зала „Европа” на СУ „Иван Вазов”.

За контакти и допълнителна информация: г-жа Мариана Пенчева, г-жа Валентина Тишкина и г-жа Галина Димитрова

Малък коментар

Защо ходим на училище?

Знаете ли кой е Бил Гейтс?

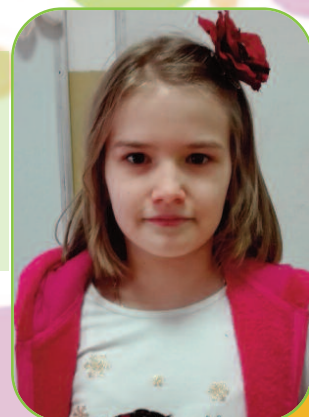

Никол IVe – Идвам на училище, за да уча и да успявам в живота. Мисля, че Бил Гейтс беше писател.

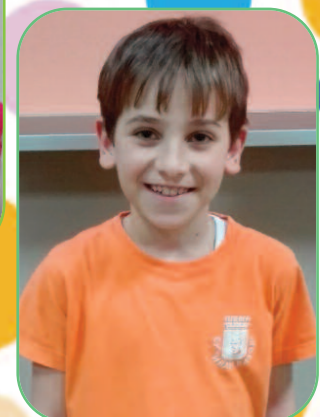
Криси IVd – Идвам на училище, за да се изуча и да завърша медицина. Не знам какво е Гейтс.

Деяна IVd – Идвам на училище, за да имам добра работа. Бил Гейтс, мисля, че беше свързан с нещо за компютъра.

Илина IIд – Идвам на училище, за да се науча да пиша и да чета. Бил Гейтс е създал модерния телефон.

Габриеле Маринов IIa – Идвам на училище, защото ми харесва. Бил Гейтс е известен с това, че е много умен и много богат.

Анатоли и Радослав Богданови IIa – Идваме на училище, за да учим и да се забавляваме. Нямаме представа кой е Гейтс.

Зорко око

Митове и легенди в съвременен вариант

Разказ за Прометей – ама не този, на когото човешкият род е длъжник...

Неотдавна в рамките на Националната антиспин кампания в училище бе разпространена брошура във вид на ученическа тетрадка, която имаше за цел превенция на опасната болест. Кампанията е изцяло насочена към учениците и подрастващите и е изпълнявана от Министерството на здравеопазването. От информацията в книгата става ясно, че е подготвена благодарение на ученици, работили с журналисти и психолози. Оценявам преобладаващата част от материалите, които дават отговори на много въпроси и достатъчно информация, но наред с това са написани и нелепи неща. Такъв е случаят с предложената интерпретация на мита за Прометей. „Прометей бил гей. Среца друг човек, живее с ХИВ. Двамата силно се влюбиха. Сексът, разбира се, го правели винаги с презерватив. По повод новата си връзка Прометей решил да прати писмо на брат си, за да го извести за радостната новина. За нещастие обаче писмото било прочетено първо от Пандора...”. Ще си позволя да доразкажа историята, защото е дълга. Естествено Пандора запретила ръкави и решила да върши злини, една от

които е да накаже човечеството. Всеки, който общува с ХИВ-позитивен, използва негови прибори и т. н. , да се разболе. Когато на гости й дошли Прометей и неговият приятел, тя злобно ги попитала как им се отразява животът заедно. А те дори не разбирали какво пита, а били много доволни и усмихнати. Тогава тя се разгневила на Кутията си, че не работи и не произвежда злини, ритнала я злобно. Кутията се преобърнала и на дъното тя видяла етикетче, на което пишело „Made in China”.

Освен изненадващия финал, който издава някакъв белетристичен талант, всичко останало е проява на ниска култура. Авторът на този текст е пропуснал много от уроците върху старогръцка митология, да не говорим, че не е стигнал изобщо дотам, че да открие поуците и красотата на историите, които тя разказва. И да разбере защо всъщност се изучава тази чужда митология в българско училище. Прометей е промислителят, жертвоготовният, дарил божествения огън на смъртните, дарил им знания, умения и бъдеще. Недопустимо е да бъде вкарван в елементарни сюжети, съшити с бели конци само за да се постигне оригиналност. И то точно когато учим първите си знания за това, кой е титанът и какво е сторил за хората. Първата ни реакция, когато чуваме това, беше стъписване. Ами немалоко от нас ще запомнят за Прометей, сигурна съм, само тази история – дори не изводите от нея, каквато всъщност е целта на авторите. Аз разбирам това много добре, защото съм препрочитала десетки пъти тази митология и това е най-любимият ми художествен свят. Но другите?

Хубаво е да не приемаме всичко първосигнално и да се опитваме да бъдем информирани. Не е правилно една такава брошура да достига до подрастващите, чиито ценности и интереси не са достатъчно развити, за да отделят художествения свят от реалността, да познаят иронията.

Милена 9б

Взехме Голямата награда за рисунка в националния конкурс “Освобождението”

Победителката е Кристина Станева от 5-и клас, а поощрение получи Олга Димитрова - 3-и клас

Как се печелят 50 медала

Симеон Янев е наш съученик от 9м клас, най-перспективен състезател на Община Плевен за 2016 година. Среცнахме се, за да ни разкаже повече за своите успехи, които несъмнено трябва да бъдат оповестени, и за своите амбиции, които го правят все по-добър.

- Откога се занимаваш с триатлон?

- Тренирам вече от 7 години. В Плевен имаше малко състезание, треньорът по триатлон ми предложи да пробвам да тренирам и аз се съгласих. Още първата година имах някои успехи, започнах да тренирам по-усилено и нещата започнаха да се получават. За тези, които не знаят какво е триатлон, това са три спорта в един, които са неразривно свързани един с друг, и се изпълняват в точно определена последователност - плуване, колоездене и бягане.

- Какви награди имаш?

- Имам около 50 медала и 3 купи.

- Разкажи ни повече за последната си награда, която е и поводът да се срещнем с теб.

- Последната ми най-значима награда беше първо място на европейското първенство и оттам вече последваха номинации за спортист на годината за гр. Плевен.

- Разбрахме, че си кандидатствал за наградите на фондация „Димитър Бербагов“. Какво последва?

- Да, кандидатствах. Там си има определени условия, едно от които е първо до трето място на международно първенство, турнир, няма значение. Всъщност аз го имам от европейското и отделно още четири постижения от републикански първенства. Бербагов дава шанс на млади спортисти да се развиват. Награждават от 1-во до 10-то място. Първо място получава и парична награда от фондацията.

- Получавал ли си по-сериозни контузии и как си се справял?

- Да, 3 сериозни травми. Едната беше на крака преди 4 години. Тя беше най-сериозната, имах две счупвания на костите и едно в

глежена. След това се наложи най-вече почивка, пропуснах цял сезон. След това започнах да тренирам по-усилено и се върнах във форма. Миналата година счупих дясна ръка, спрях за няколко месеца да тренирам. Преди 1 месец имах контузия на дясната китка, но като цяло не беше толкова сериозна травма, за 2-3 седмици се оправих и сега отново тренирам.

- Какво ти предстои този сезон?

- Сега започвам да се готвя за новия сезон. Като цяло имам доста републикански първенства и евентуално европейско, ако се класирам за него в средата на годината, може би юни или юли месец, пък и много турнири.

- А къде тренираш?

- Плуване тренирам в басейна на „Иван Вазов“, бягане навсякъде, където мога, и колоездене някъде, където е хубав пътят.

- Можеш ли да определиш кой от трите спорта ти е най-любим и кой – най-труден?

- Като се занимаваш толкова време с трите спорта, в един момент някой от тях започва да ти харесва повече. При мен това е плуването и като цяло го тренирам най-много. Бягането ми е най-трудно. Там се полагат и повече усилия.

- На какви разстояния са дисциплините?

- За всяка дисциплина ли имаш отделен треньор?

- По принцип е един. Аз имам отделен треньор по плуване, който много уважавам, това е г-жа Мая Цветанова. Започнах всъщност с плуване и след това се ориентирах към триатлона. С нея вече около 8 години тренираме заедно и тя има голям принос за всичко, което съм постигнал. Иначе с другия ми треньор, Иво Илиев, който е по триатлон, съм откакто съм започнал с триатлона.

- Смяташ ли в бъдеще да се занимаваш професионално с триатлон?

- Най-вероятно няма да продължа да се занимавам със спорт. За съжаление в България специално няма как това да е основното ти занимание. Тренирам, докато съм още млад, докъм 18-19 години. После вече ще се ориентирам да кандидатствам в някой университет.

- Какво би посъветвал най-малките, които сега тръгват по тези стъпки? Какво ги очаква?

- Във всеки един спорт трябва да си много упорит. Всеки има върхове и падения и ако искаш да постигнеш целите си, трябва да си целенасочен и да не се отказаш. Нужна е много подкрепа от родителите и от треньорите.

Камелия Григорова 9б
Милена Конова 9б

Да пазим традицията жива

като изберем Пижо и Пенда пред разните подобия на мартеници

Баба Марта е един от най-хубавите български празници, символ на пролетта, и носи пожелание за здраве и плодородие. Обичаят е характерен за Балканския полуостров, но за нас, българите, мартениците имат особено значение. В класическия си вид мартеницата представлява усукани бял и червен конец. Цветовете имат строго определен смисъл: червено-кръв, живот; бяло-чистота, щастие.

Днес на пазара има все повече китайски пластмасови фигурки и значки, гривни с най-разнообразни цветове, на които все повече обръщаме внимание. Виждала съм най-разнообразни подобия на мартеници – сребриста гривна с червен „кристал“, розови Пижо и Пенда в кутия на Барби и Кен... Май започваме да забравяме как изглежда истинска мартеница. Трябва да се събудим и да запазим традицията жива!

Един от най-любимите първомартенски образи е този на Пижо и Пенда. Те изглеждат по определен начин – Пенда е червена, Пижо-бял. Сега в няколко стъпки ще покажа на най-малките ни съученици как да изработват традиционни мартеници. Необходимо са ви само бели и червени конци. Ако се справите, в което

Започваме с изработването на Пенда.

1. Намотайте на ръката си червена прежда.
2. Разрежете я с ножица и после я вържете с конец през средата.
3. Прегънете на две. Конецът трябва да остане отгоре. Вържете малко по-надолу, за да се оформи глава.

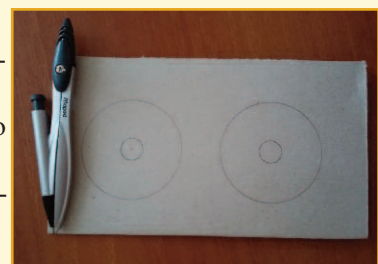
4. Мушнете я през средата на тялото.
5. Вържете конци на кръста и ръцете, за да оформите пола и ръкави.

За изработването на Пижо спазвайте същите стъпки, но вместо пола оформете крака, както е показано.

Как да изработите топчета? За тях е хубаво да ви помогне някой по-голям.

1. Вземете средно по дебелина парче картон и го прегънете на две. (Моето е с размер 20/20).
2. Очертайте с помощта на пергел или чаша две еднакви окръжности. Очертайте и малка окръжност в средата (със същото център).
3. Изрежете двете двойни окръжности (от двата прегънати листа картон).

4. Изрежете отвора в средата
5. Намотавайте, както е показано.
6. След като картончетата изглеждат така, разрежете по ръба.

Ето ги и нашите традиционни мартеници.

Камелия Григорова 9б

Когато се зададе празник – какъв подарък да подаря?!

Случвало ви се е да не можете да измислите оригинален подарък? А много да ви се иска да зарадвате роднина, приятел. Това са три неустойими предложения, с които да изненадате любим човек.

Кутия

Тази кутия е идеалният подарък за годишнина или за рожден ден. Прави се с много труд и търпение,

но лицето на изненадания човек, когато види подаръка, си струва усилията. Нужни материали: Твърд картон, цветна хартия, лепило, панделки, снимки, магнитчета, макетно ножче,

ножица, всякаква украса по избор.

Позитивни мисли за цялата година

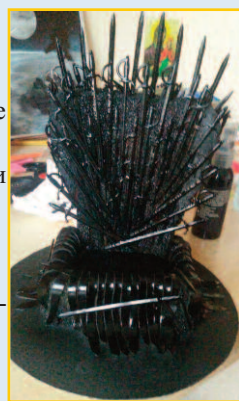
Перфектен начин да започнеш деня – с позитивна мисъл. И този подарък е доста трудоемък, но си заслужава. Нужни материали:

Голям буркан, 365 малки листчета и още толкова позитивни мисли и пожелания, боя за стъкло, доста търпение.

Поставка за телефон в стил Game of thrones

И тук има нещо за почитателите на игра на тронове – прототип на самия Железен трон. Не питайте колко време ми отне да го направя, но пък си струваше. Нужни материали: твърди гъби за почистване или дунапрен, кожа, силно лепило, ножица, макетно ножче, коктейлни мечове, черна и сребриста/златна боя, кръгла коркова плоскост за подложка. За повече информация за направата на подаръците – в стая 405. Очаквам ви!

Преслава Красиминова 11б

Свети Валентин или 8 март?

Неотдавна 14 февруари отново бе Ден на „за“ и „против“. Само че традиционно и шаблонно години вече го конкурираме с нашия Трифон Зарезан. Времената се менят – и ние с тях. Защо свети Валентин излиза срещу 8 март – ами това говорят фактите! А кой колко ще отбележи – отново времето ще покаже!

Статистиките показват, че така нареченият Ден на влюбените отдавна е престанал да бъде на влюбените. Кой получава най-много валентинки? Изненадващо е, че най-голямо количество картички-валентинки не се разменят между влюбени, и това е факт. Партньори и любовници заемат почти последно място сред получателите на картички. Оказва се, че деца и майки си разменят валентинки по-често от влюбените. А кой получава най-много картички на сърчица? Вярват или не, това са учителите – децата са много мили... На дъното на класацията пък са домашните любимци. Би било тъжно, ако те получаваха повече картички от младите влюбени хора, нали? По темата с картичките – жени купуват 85% от тях, а само в Щатите годишно се разменят над 1 милиард валентинки. Тогава какво

му е лошото на празника, макар и небългарски – само дето започва да се повтаря с 8 март?! И спорът може би скоро ще се трансформира от „Свети Валентин или Трифон Зарезан“ в „Свети Валентин или 8 март“.

Символите на св. Валентин Шоколадовите бонбони

– Казанова, известен като най-големият любовник на света, ядъл шоколадови бонбони, за да е по-енергичен и мъжествен.
– Лекарите през XIX век често съветвали пациентите си да ядат шоколад, за да успокоят страданията си по изгубената любов.
– В края на XIX век Ричард Кадбъри произвел първата кутия бонбони за св. Валентин.
– На св. Валентин се продават по над 35 милиона сърцевидни кутии с шоколадови бонбони.
– В САЩ на св. Валентин се изхар-

чват над 1 милиард долара за шоколад.

Цветята

– 73% от хората, които купуват цветя на св. Валентин, са мъже, а само 27% са жени.
– 15% от жените пращат сами на себе си цветя на св. Валентин.

Розите

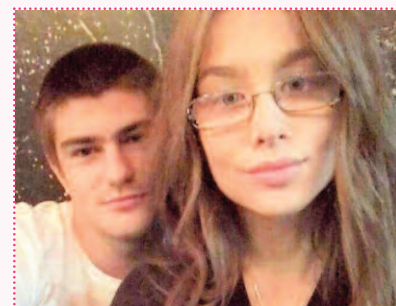
– Червената роза била любимото цвете на Венера, римската богиня на любовта. Червените рози се считат за цветето на любовта, защото червеният цвят символизира силни романтични чувства.
– Първата кутия за шоколадови бонбони във формата на сърце е произведена през 1868 година. Днес за празника на влюбените се продават повече от 36 милиона кутии с шоколадови бонбони във формата на сърце.

Иван Жунтовски 10м

Една от многото двойки на СУ „Иван Вазов“

която се съгласи да поговори с мен - Емили от 11б и Виктор от 11м

Тяхната история няма да ви очарова с нещо много изтънчено и оригинално, но за тях тя е много специална. Запознават се в училище и дълго време са просто съученици от съседните класове. Но в един момент и двамата започнали да усещат привличане и емоция и така се получило. Еми и Виктор са щастливи заедно вече година и 5 месеца. Разбира се, както всички нормални хора и между тях се появяват малки спорове. Съмненията между тях отдавна са изчезнали, защото с времето те взаимно са си спечелили доверие. Вече споделят всичко един с друг. На 14 Февруари те празнуват Трифон Зарезан, а не свети Валентин.

Най-хубавите им спомени заедно са от лагера на лято 2016-а, но всеки общ момент е специален и прекрасен по свой собствен начин.

Емили и Виктор пожелават на читателите на вестника да се обичат и да бъдат обичани, да бъдат здрави и да не подценяват себе си.

Йоана Кирилова 10м

В брой 27 ви разказахме за Жанин Фахд Ал-Шаргаби, ученичка в 10б клас, която спечели изключителна стипендия в раздел „Литература“ в националния проект конкурс „1000 стипендии“. Есето, което публикуваме, е конкурсното, отвело я до този успех.

Аз живея. Раждам се и дните ми на този свят започват да минават. Детството бе най-безгрижният период от моя живот. Прекарах го в смях, сълзи, игри и закачки. Светът изглеждаше безкраен, а бъдещето и порастването ми се струваха толкова далечни. Аз бях малка, но мечтите ми бяха безкрайно големи. Докато сме деца, всички искаме да сме принцеси, крале, рицари, магове, феи и русалки. Жадуваме да сме героите от приказките, за които ни приспиват. Наизустяваме ги, разказваме ги, разигравме ги. Мечтаем един ден сред страниците на изрисуваните книжки да ги има и нашите имена.

Литературата ни учи на това, как да живеем. Показва ни кое е добро и зло, правилно и неправилно. С нея изграждаме светогледа си, ценностната си система и настройваме стрелките на моралния си компас. Намираме себе си в образите, скрити между кориците на любимите си книги. Литературата изпреварва живота. Докато самите ние не знаем как да постигнем идеала си и се борим с несъвършенството на своето съществуване, литературното изкуство минава през всички прегради и гледа към бъдещето, идеалното и съвършено бъдеще, за което всички мечтаем, и към което се стремим.

Аз живея и аз раста. Започнах училище.

Чертички и дъгички, бяха изписани стотици пъти по редовете на тетрадките и учебниците ми. Научих буквите. Много скоро започнах да чета сама. Много скоро целият свят бе в ръцете ми.

Малките ми пръсти държаха внимателно страниците, докато очите ми се ширеха по изписаните

редове. Четях условия на задачи, текстове от учебници, енциклопедии и всякаква друга научна литература. Сдобих се с поглед и знания за света и устройството му. Преди още да се бях сблъскала с живота, знаех много за него, можех да мисля реално и рационално. Литературата изпревари живота ми. Не трябваше да се изгарям, за да се пазя от жаркия огън. Не трябваше да се порязвам, за да знам, че хората кървим. Не трябваше да вярвам в чудеса, за да знам, че можем да стигнем звездите. Трябваше просто да го прочета в някоя книга. Запознах се с науките и явленията и бях готова да се сблъскам със света, със закономерностите и уредбата му.

Четях, четях и в един миг започнах самата аз да пиша. Научих се да съчинявам, да измислям мои собствени истории. От всичко, което ми даде литературата, най-много ценя въображението. Мечтите ми все още не се бяха сбъднали, но не спирах да вярвам в тях. Както книгите винаги завършваха с добро и героите заживяваха щастливи, оправдали и най-съкровени си надежди, така щеше да стане и с мен. На това ме научи литературата като малка. Научи ме винаги да имам вяра, преди жестоката реалност на живота да бе успяла да ми я отнеме.

Но един ден дойде време да порасна. Един ден магията в книгите започна да изчезва. Историите ставаха все по-реални и завършваха все по-нещастно. Все още бях дете и си мислех, че бях готова да стана голяма. Но не познавах болката, страданието и тъгата на героите.

Литературата изпревари живота.

Аз живея (литературно есе на тема „Литературата винаги изпреварва живота“ по Оскар Уайлд)

Сълзите на Хари Потър намокриха страниците на книгата ми и усетих болката от това да изгубиш близък, без да я бях претърпяла. Почувствах мъката на гаврошовите братя. Гладът, студът и хорското безразличие, които ги измъчваха, засегнаха и мен. Прочетох за косача, разкъсан от носталгия по своя дом. Видях болката на загубата без да ми бе отнето нищо. Научих се да оценявам това, което имам, преди да беше станало късно.

Прочетох за Бастиан и за това как стои на тавана на своето училище, за да избяга от подигравките на съучениците си и от отчуждението на баща си. Разбрах, че хората са жестоки.

Научих за славните герои на България и за безславните им съдби. За това как Странджата умира в бедна кръчма, далеч от обичаната си родина, а Македонски от революционер се превръща в чистач. Осъзнах, че не победата и славата те правят герой, а страданието.

Куршумът на ординареца уцели Иво, но уби и Елисавета. Любовта им завърши трагично и научих, че щастието често ни напуска внезапно и ненавременно.

Прочетох за целувката на Юда и разбрах какво е предателството.

Но книгите ме подготвиха и за хубавите неща в живота.

Видях как Ахил скърби за Патрокъл и най-накрая осъзнах какво означава да имаш истински приятел.

Прочетох за бялата лястовица и за кутията на Пандора и научих, че надеждата е всичко, което имаме, че трябва да я ценим и пазим.

Запомних и името на Катнис и това как една обикновена тинейджърка успя да започне революция. Искрите на огненото

момиче подпалиха и мен. Повярвах в това, че всеки е безценен и способен на велики дела. Повярвах, че и аз мога да променя света.

В Библията Исус прощава на прегрешила жена и спасява живота ѝ. Осъзнах, че прошката е свята и безкрайно красива. Заедно с това разбрах, че всеки има право на втори шанс, че можем да поправим грешките си.

Четях за ярки слънца и звезди, криещи се зад нечий очи. Четях за пърхави пепруди и пламнали бузи. Четях за ароматни цветя, навяващи нечий спомен.

Първо не разбирах.

Как може да откриеш светлина и топлина в погледа на някого? Как може стомаха ти да се преобръща и целият да изтръпваш само защото си го видял? И най-странното. Кой би взел роза в ръцете си? Нима неземната ѝ красота и краткото щастие, което ще ти донесе, са достатъчни, за да се набодеш на бодлите ѝ? Струва ли си болката?

От книгите научих за любовта.

От тях научих, че си струва.

Литературата ми показва какво е да обичаш, да мразиш, да се радваш, да страдаш, да копнееш, да мечтаеш, да си човек, да живееш. Тя ме промени.

Благодарение на нея научих всичко за настоящето, но литературата често успява да предскаже и бъдещето.

Четях фентъзи романи от миналия век и останах зашеметена от представите на някои автори за бъдещето. Летящи коли, човекоподобни роботи и още хиляди невероятни неща, бяха описани в тях. В нашето съвремие вече има роботи или поне прототипи на такива. Направили сме още много научни и

технологични открития, излекували сме се от десетки болести и сме създали наистина изключителни изобретения. Само летящите коли ни делят от това да се превърнем в утопията, за която някои автори са мечтали.

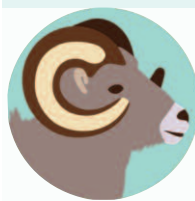
Мислейки си за невероятните ни постижения, се сетих и за Дедал и Икар. Двамата са полетели много преди братята Райт, макар и само на крилете на литературата и безграничното човешко въображение. Оказва се, че всяка реалност първо е била мечта.

В литературата се крие оголената човешка душа. Тя илюстрира най-неподправените виждания на човек за настоящето и най-съкровени му надежди за бъдещето.

Литературата предначертава света, който авторите се стремят да създадат. Тя изпреварва живота, докато хората се опитват да достигнат идеала, който литературата е изградила.

Аз живея и аз чета. Книгата е равностойна на един живот, пълен със смях, сълзи и хиляди обрати. Както можем да си вземем поука от живота, така можем и от нея. От малки четем и то не една, а много книги. Водим много животи. Помъдряваме и получаваме много знания за света, още преди да сме се сблъскали с него. Чрез литературата изграждаме себе си като личности и сформираме своя мироглед. А може да видим и проблесък от бъдещето в разтворените страници - такова, каквото мечтаем да бъде и каквото се борим да създадем.

Хороскоп

Овен

Новата година носи успокоение на порива ти да пътуваш и ще се отдадеш да нови проекти и реализации. В хода на годината ще трябва да се научиш да работиш в екип и да не се отказваш пред трудностите, които те очакват.

Телец

През тази година ще имаш възможност да изградиш стабилна основа на бъдещето си. Може би е добре да подобриш начина си на живот – да започнеш да спортуваш или да се откажеш от вреден навик.

Близнаци

Също като миналата година, и тази ще се наложи да положиш усилия и в личния, и в училищния живот. Нищо няма да дойде наготово, но с постоянство и решителност всичко се постига. Хубаво е да потвориш – ще ти се отдаде.

Рак

Промените ще настъпват бързо и ще трябва да действаш бързо и да поемаш рисковете. Ще се наложи да решаваши дилеми, които ще се отразяват пряко на бъдещето ти. Хубаво е да отделиш малко време и за себе си.

Лъв

Тази година ще е съдбовна за теб, но каквото и да предприемеш, ще трябва да го направиш с помощта и подкрепата

на другите, а не сам/а. Периодът е чудесен за пътуване в чужбина, обучение и всичко, свързано с повишаване на квалификацията.

Дева

2017-та ще ти донесе несигурност, което е нетипично за теб и ще е по-добре да се пуснеш по течението и да видиш къде ще те отведе. Внимавай да не попаднеш под негативно влияние и с поддържането на баланса между това, което даваш, и това, което вземаш.

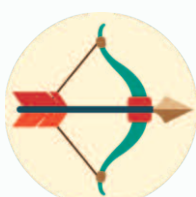
Везни

Новата година със сигурност ще е една от най-изобилните досега. Всякакви начинания, свързани с пътуване, учене, усъвършенстване ще бъдат много успешни. Всичко това ще бъде съпътствано от промени, но и от необходим компромис.

Скорпион

Тази година е период на промени и това ще е много трудно за теб. Времето е благоприятно за освобождаване от стари връзки и убеждения. Към края на годината, след октомври, всичко, изградено на вътрешно ниво, ще започва да дава положителни резултати.

Стрелец

Това ще е период на растеж, бавен и с предизвикателства. Ще е добре да изпиташ себе си в трудни ситуации и взаимоотношения, което ще ти помогне да научиш много за себе си и да решиш

стари проблеми. Бъди търпелив/а, организиран/а и последователен/на.

Козирог

2017-та ще е много динамична и пълна с дилеми и компромиси. Няма да е хубаво да се опитваш да контролираш живота си, защото промените са неизбежни и ще ти помогнат да се усъвършенстваш. Периодът е добър за подобрения в някаква област – например дома.

Водолей

Годината ще е интересна за теб и ще ти носи много положителна енергия, която ще използваш, за да правиш промени и да реформиращ там, където има нужда. Не се отказвай от идеите си, колкото и странни да са те в очите на хората.

Риб

Тази година ще е много по-благодатна и лека в сравнение с миналата. Не се оставай на рутината и търси начин да се справиш с проблемите си, а не да бягаш от тях. Важно е да откриеш своя скрит талант, независимо какъв е, и да го развиеш.

Преслава Красимирова 11б

ТЕСТ Кой е твоят празник

Трифон Зарезан или св. Валентин

1.Какво предпочиташ?

- А) романтичен жест; - 1т.
Б) чаша вино. - 0т.

2.Как предпочиташ да прекарваш празниците?

- А) романтична вечер с гаджето; - 2т.
Б) парти с приятели; - 1т.
В) сам с телевизора. - 0т.

3.Как се самоопределяш – като:

- А) комерсиалист; - 1т.
Б) традиционалист. - 0т.

4.Аз съм:

- А) романтик; - 1т.
Б) бунтар. - 0т.

0т. Трифон Зарезан е твоят празник! Весели се от душа всеки път, но внимавай, за да не създаваш работа на докторите.

1т. Сам ли ще си!? Не се натъжавай. Може да подариш нещо на родителите си!

2т. Очертава се през годините да празнуваш все българския празник, за да запазиш традициите ни!

3т. Ти няма как да попаднеш в прегръдката на самотата по какъвто и да е повод, защото си заобиколен от приятели!

4т. Ти избираш романтиката, тъй като не искаш да попаднеш в капана на пороците.

Иван Жунтовски 10м

Смах от класната стая

- Съжалявам, не мога да надвишвам часа по физическо!

...

- Понеже съм жив исторически извор, не чувам, така че ще ви помоля да говорите малко по-силно.

...

- Марс е извън Земята! – казва ученик уверено.

- Да, и аз така си мисля - отговаря учителката.

...

- Коя е най-бедната държава, ученици?

- Африка!

...

- Госпожо, може ли да попитам нещо?

- Не, не искам да водите диалог с мен!

...

- Всеки урок е прост като гъбено черво!

...

- Какъв е климатът в тундрата и лесотундрата? - пита учител по география.

- Преобладаващ, госпожо!

Йоана Кирилова 10м

Станете автори в следващия брой!

Включете се с ваши предложения за полезни занимания в свободното време.

Изпратете свои разсъждения, свързани с проблемите на тийнейджърите - кои сме ние, кои са нашите приятели и врагове, как разговаряме с родителите и учителите си.

el_vestnik@abv.bg

Какво много често чуваме в училище

Учител прави забележка, че се говори в часа, а учениците най-често отговарят, че се говори по темата на урока.

Когато госпожата хване ученик да си гледа в телефона, най-честото оправдание е, че е гледал колко е часът.

Когато госпожата връща тестове, винаги има поне един ученик, който пита от колко точки започва тройката.

Когато ученикът изкара слаба оценка и госпожата моли за бележник, няма как да не чуем, че бележникът е забравен или не може да го намери.

Често се случва учител да попита кандидат-студент какво ще учи, след като завърши; най-често отговорът е в София.

По време на изпитване задават на изпитвания въпрос, на който не знае отговора; най-честото оправдание е, че това не сме го учили.

Йоана Кирилова 10м

Средно училище “Иван Вазов” - гр. Плевен

УЧЕБНА 2017 / 2018 ГОДИНА ПРИЕМ В ОСМИ КЛАС

По Наредба №10 на МОН от 01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование
(обн., ДВ, бр.73 от 16.09.2016 г.)

1. Прием в пет паралелки с интензивно изучаване на английски език:

1.1. Една паралелка с профил „Хуманитарни науки“:

- 1.1.1 Брой ученици – 26;
- 1.1.2 Профилиращи предмети – **български език и литература, история и цивилизации, английски език, информационни технологии;**
- 1.1.3 Форма на обучение – **дневна;**
- 1.1.4 Срок на обучение – **5 / пет / години;**
- 1.1.5 Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.1.6 Балообразуване – три пъти оценката от изпита по **български език и литература** + оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература и история и цивилизации** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.2. Една паралелка с профил „Обществени науки“:

- 1.2.1 Брой ученици – 26;
- 1.2.2 Профилиращи предмети – **география и икономика, история и цивилизации, английски език, информационни технологии;**
- 1.2.3 Форма на обучение – **дневна;**
- 1.2.4 Срок на обучение – **5 / пет / години**
- 1.2.5 Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.2.6. Балообразуване – три пъти оценката от изпита по **български език и литература** + оценката от изпита по **математика** + оценките по **география и икономика и история и цивилизации** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.3. Една паралелка с профил „Природни науки“:

- 1.3.1. Брой ученици – 26;
- 1.3.2. Профилиращи предмети – **биология и здравно образование, химия и опазване на околната среда, английски език, информационни технологии;**
- 1.3.3. Форма на обучение – **дневна;**
- 1.3.4. Срок на обучение – **5 / пет / години**
- 1.3.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.3.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език и литература** + три пъти оценката от изпита

по **математика** + оценките по **биология и здравно образование и химия и опазване на околната среда** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.4. Една паралелка с профил „Софтуерни и хардуерни науки“:

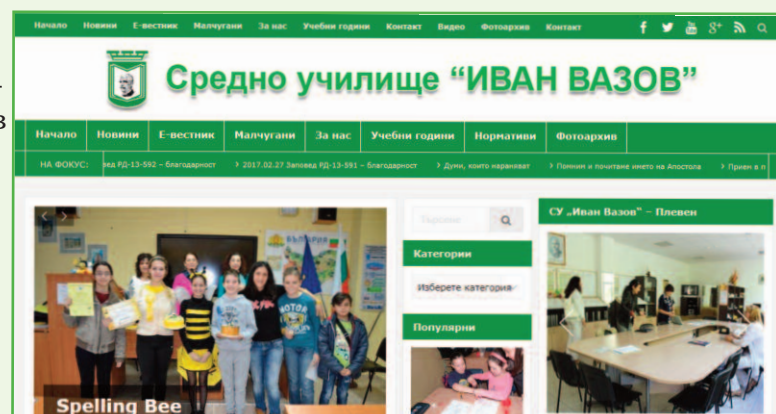
- 1.4.1. Брой ученици – 26;
- 1.4.2. Профилиращи предмети – **информатика, информационни технологии, английски език, математика;**
- 1.4.3. Форма на обучение – **дневна;**
- 1.4.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**
- 1.4.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.4.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език и литература** + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература и математика** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

1.5. Една паралелка с профил „Математически“:

- 1.5.1. Брой ученици – 26;
- 1.5.2. Профилиращи предмети – **математика, информатика, информационни технологии, английски език;**
- 1.5.3. Форма на обучение – **дневна;**
- 1.5.4. Срок на обучение – **5 / пет / години;**
- 1.5.5. Приемане чрез конкурс с полагане на приемни изпити по **български език и литература и математика;**
- 1.5.6. Балообразуване – оценката от изпита по **български език и литература** + три пъти оценката от изпита по **математика** + оценките по **български език и литература и математика** от свидетелството за основно образование – **максимален бал 500 точки.**

www.sou-ivanvazov.eu

- Актуална информация за училищния живот, предстоящи събития и конкурси, пробни зрелостни изпити
- Статистика на средния успех на учениците в съпоставка с изминали години.
- Богат фото- и видеоархив

Редакционен екип

Мерилин Писина, Преслава Кръстева, Иван Жунтовски, Йоана Кирилова, Магдалена Минкова, Виолета Антонова, Камелия Григорова, Християна Тасева, Миглена Бурова, Илейн Иванова, Виктория Енева

Предпечат – Мерилин Писина, консултант – Йончо Йончев

Консултант – Радинка Иванова

гр. Плевен ул. "Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280

el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

Броят е редакционно приключен на 27.02.2017г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен

Предпечат: FFDprepress.com

Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000